

1865-02-21

Afsender
Nanna Rygaard

Modtager
Jens Brask

Type:
Brev

Dokumentindhold
Afventer transskription

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
Gl. Carlsberg

Modtagersted:
Mariager

Arkivplacering:
Carlsberg arkiv

Emneord:
Livet på Gl. Carlsberg

78

Carlsberg Tirsdag den 21 Febr 1865.

Min Elskede! Gaudes såle er jeg
i affers og det har jeg beregnet og bestemt
til en Sammenkomst med Dig. Det
ved ikke hvor jeg længe efter Dig - hvor
jeg taler Maanedes og Uger til jeg igjens
skal see Dig og skændsel endog banker.
Men how dog Dig skulde falde paa at kom
me og overrække Dig en skjæn Dag, skjænde
jeg ved hvor enige vi hejge med. Dette Tænk
og how liden Sympathi ad hejge mere for
Overrækkelse, og jeg er endog forufligt nok
til ikke enfligt at smitte det. Inden længe
hvertig alligevel om end maaske et Quidlet
synes mig saa traust og uoverkommeligt.
Jeg minunder de næstest Thamma og Tjend
og deri visse Udgifter og fjælte Hæms kan
Du synes om mig for det? Er det ikke
stigt, ejaistisk og umaligt? Men det er
kæn et Quidlet. Mere minunder jeg de
manje Starlovede, Dødsfolk o. s. v. jeg saa, saa
kænne varmte engang imellem ved et hejre.

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

lign Blik, og en lille. Gud ved at jeg
Sindet af alle sin her? Hænd - den lille
dy mig - Ondt vil jeg og ejere Udd - forde
Hver Alvor og ~~ikke~~ fuldkommen bibræde
Jeg har kendt dig altid et Tøit, et mildt
galsende Ord til mig - I det Helt naar jeg
menste det Ligt mistede mig og alle
naar jeg længe bliver jeg sig - jeg er narod
at gøre til Grunde i stemme det af Pølgend
jeg skal gøre og jeg gøre og hører det vil
gør alle sandt det for den gode - Naar
Udd er sande og legemmeligt afstøvet sødlyde
det varer. Hørde jeg blot alle Linded
frisk - men det kommer sigtet for Pølgend
det er en utidlig smerte - Hvor jeg er
gigant, at gøre dig med andre Høje
I det hørte Tøit - ja det kan jeg selv
gør men min Hæle er vist allefor utidlig
jeg - ja! det kan nok være - men jeg
den lille Læge ved at arbejde det, de jeg
hører at det dog af alle med her og
med mig og den Altkindhed med mig -
jeg fik den Dødske Tøit og Alvor som
jeg spækket med Alvor for det G - jeg
naar lige kommer Ligt op den Døje - men
gør en søg og en søgtes søde - Tilbed

til Vælgere til jeg naturlige Gids af
det var der heldt og Stigelse! Altkind
er H og Ondt og det er Pølgend Høje -
de har kendt den Støtstand Pølgend i Sødel
med Hæle i den Helt - Ministeren er kendt
gør det med sig - de har kendt mig som
gør. - det Gør det jeg gøre - det den
som Sødel den Helt - jeg har søgt sig
et det - og det søgtes mig af ved at
den sigtelde i Læge og den det - jeg
søgte for: Gud ved om jeg søgtes
kommer til at sigtelde bærde i Høje med
dig - det er sandt det mig sigtelde at
Høstede dig - men! det Pølgend søgtes
sigtelde søgtes! - det jeg ~~den~~ det?
det er en Dødske Læge det jeg sigtelde
den sigtelde at naar man bliver sigtelde søgtes
for bliver man og gift var - det hørte
mig sigtelde: sigtelde. Gud ved jeg sigtelde
gør det at bliver kendt sigtelde søgtes
sigtelde sigtelde søgtes for sigtelde - og sigtelde
sigtelde at sigtelde søgtes at sigtelde søgtes
sigtelde søgtes, men! sigtelde sigtelde søgtes
sigtelde sigtelde søgtes! jeg sigtelde søgtes

og brænde ad hende Sofas, men det berørte
mig ubehageligt! Vi have j inder bestand
Udsej - men det er jo dog godt Haab
ikke såndt min Elskede? Jeg blyger de yndige
Fantasier om Hjernet at skilles sigge?
Junder skal lide Tang og Solatkin, vort
dis, det Sogner saa hem framme med
sig Skjæde. Jeg slynger dit disse yndige
Gimier af Akaalimud for mig sets og bakes
Dig for din Hjerdelighed - de blinke altid
saa det var Dig der hærker mig dem
: Gned - og jeg tænker - blot han eliker
mig lige saa høit som saa den gang
det er vel en iuimelig Fortving - naar
Fælelsen efter en saa lang Tænkning af
Tang først forer hos at tale ind saa
brander den stærkeit - det lange Tilbageholdte
man forer hift i saa omme Udstrift -
gives at di endnu eliker mig hør
jeg tro, det saa vare at bruge Grader
stakker. Jeg dummer for mig selv -
jeg ved neppe hvad jeg sætter mest Pris
for, den milde iudelige Lige Hjerdelighed
jeg er vares til dig - denne ubegrensede
Tillid og Fortrolighed, saa vover sig

Kraftigere og længere end i mig, eller
denne lidenskabelige første Flammer.
Jeg holder mere af Gæmhed og Imberlighed.

[Vi havde i Søndags et smukt Selskab
paa en 25 Personer - Emilie er stadig
her - Hsin er forenet med ham
Hsin betror mig Alt - og han aner ej
min Videns - jeg spillede dobbelt Spil -
Jeg er Alles Værtinde - og Ingenis inden
Hjerte - Jeg finder ikke det er rigtig at
hin ej fortæller ham at jeg ved det - det
er ikke rigtig! De andre holde hverken
Omkul eller Tante af hendes rigtig - Onkel
taler mesten aldrig til hende, og det er med
meget Uvilighed hun bliver bedt herind.
Tante Laura anstenger sig for at bringe
hende sammen med en stor Børge - i en
altid taler en del med hende og det mere
at smigle - Forresten brædder Carl og
hende omkring paa Valdem: Frederiksborg
paa og de fortæller brillant at mødes
re det Helt. Forresten Alfen taler
de næsten ikke til hinanden -
Dette er en dybt Hemmelighed - for Guds
Skjæl lad hinde det Indet alle! Om 2 har
en Forord vil Carl have Examen og da

